

Länsstyrelsen
i Jönköpings län

Bevarandeplan för Natura 2000-område

Linneryd

- Områdeskod
SE0310720

- Bevarandeplanen
reviderad/fastställd
2016-12-12
2005-09-06

- Beteckning
0600-40-0720

Bakgrund

Natura 2000 är ett nätverk av värdefulla naturområden inom EU. Utpekande av Natura 2000-områden bygger på krav i EUs fågeldirektiv och art- och habitatdirektiv. Syftet är att hejda utrotning av vilda djur och växter och att hindra att deras livsmiljöer förstörs. Alla medlemsländer ska peka ut Natura 2000-områden. Genom utpekandet åtar sig länderna att naturmiljöerna och arterna i varje område långsiktigt ska bevaras. Natura 2000-nätverket är viktigt i EUs arbete för att bevara biologisk mångfald. I de båda direktiven listas särskilt värdefulla naturmiljöer och arter.

Bevarandeplan

Bevarandeplanen beskriver området med bevarandesyfte, bevarandemål och beskrivningar av de naturmiljöer och arter som ska vara i gynnsamt bevarandetilstånd. Även vad som kan påverka Natura 2000-området negativt, behov av bevarandeåtgärder, t ex skydd eller skötsel, liksom uppföljning beskrivs också. Informationen ska underlätta förvaltningen av området och tillståndsprövningar enligt miljöbalken. Bevarandeplanen fastställs av Länsstyrelsen och kan revideras när ny kunskap tillkommer eller om omständigheterna i eller utanför området ändras.

Lagstiftning

För att inte skada naturvärden krävs tillstånd för verksamheter eller åtgärder som på ett betydande sätt kan påverka miljön i ett Natura 2000-område. Det kan även gälla åtgärder utanför Natura 2000-området, om de kan påverka miljön i området. Detta regleras i miljöbalken (7 kapitlet 27-29§§). Då det kan vara svårt att avgöra vilka åtgärder som på ett betydande sätt kan påverka naturvärden behöver man samråda med Länsstyrelsen före genomförandet. Vid skogsbruksåtgärder hålls samråd med Skogsstyrelsen. Tillstånd krävs inte för de åtgärder som behövs för skötseln av naturmiljöerna i området. Bevarandeplanen är inte ett juridiskt bindande dokument utan ett underlag för prövningar av eventuella åtgärder i Natura 2000-området.

Kontakt

Vid frågor om Natura 2000 kontakta Länsstyrelsen:

- Telefon växel: 010-22 36 000
- E-post: jonkoping@lansstyrelsen.se

Bevarandeplan för Natura 2000-området

SE0310720 Linneryd

Kommun: Nässjö

Områdets totala areal: 32 ha

Bevarandeplanen uppdaterad av Länsstyrelsen: 2016-12-12

Bevarandeplanen fastställd av Länsstyrelsen: 2005-09-06

Markägarförhållanden:

Privat

Regeringsbeslut, historik:

SPA: Nej, pSCI: 2004-04-01, SCI: 2005-01-01, SAC: 2011-03-01, regeringsbeslut M2010/4648/Nm

Naturtyper och arter som ska bevaras i området:

Naturtyper och arter enligt art- och habitatdirektivet samt fågeldirektivet:

6270 - Silikatgräsmarker

6410 - Fuktängar

Bevarandesyfte

Syftet med Natura 2000 är att säkerställa den långsiktiga överlevnaden för Europas mest värdefulla och hotade naturtyper och arter. I varje enskilt Natura 2000-område är syftet att prioriterade naturtyper och arter bevaras så att området på bästa sätt bidrar till gynnsam bevarandestatus på biogeografisk nivå.

I Natura 2000-området Linneryd är de prioriterade bevarandevärdena de öppna betesmarkerna med dess värdefulla och artrika flora.

Motivering: Området har mycket höga värden knutna till de olika typerna av öppen betesmark (silikatgräsmarker, fuktängar). Silikatgräsmark är en prioriterad naturtyp inom EU och ett hotat markslag även inom landet. Hävdade fuktängar är viktiga för den biologiska mångfalden inom flera artgrupper t.ex. fjärilar, fåglar och vildbin.

Prioriterade åtgärder: Årligt bete alternativt slåtter med efterbete. Vid behov röjning av sly och igenväxningsvegetation.

Beskrivning av området

Landskapet kring byn Linneryd är småbrutet och kuperat. De stora områdena med öppna betesmarker och den ålderdomliga och välskötta bebyggelsen ger ett tilltalande intryck från vägen. Området är ett gott exempel på hur lyckat resultat restaureringar av betesmarker kan få. Restaureringarna av betesmarker kring Linneryd påbörjades redan innan det fanns ekonomiska stöd för sådana arbeten, och har pågått successivt under en längre tid. Resultatet är ett öppet, artrikt landskap med ett glest men omväxlande träd- och buskskikt och en välbevarad kulturmiljö.

Betesmarkerna domineras av rödvenhedar och rödvenängar, vars artrikedom varierar beroende på hur länge sen det var som de restaurerades, och på hur igenvuxna de var innan dess. I de artrikare delarna finns en rad hävdgynnade arter som gullviva, slättergubbe, knägräs, darrgräs, borsttistel, blåsuga, ängsvädd, stagg och gökärt. Trädskiktet är mestadels glest med björk, ek, asp, hassel, rönn och en. Ett stort antal yngre träd av främst ek och asp har nyligen hamlat för första gången, men även rönn, sälj med flera trädslag har använts. Inne i betesmarken ligger ett stort antal små åkerytor, som är bevuxna med vallgräs och betas tillsammans med naturbetesmarkerna. I västra delen av området finns en svacka med en bäck. Kring bäcken finns fuktängar som i huvudsak domineras av skogssäv, men även innehåller små, artrikare partier med arter som slätterblomma och lågvuxna starrarter. Mindre dungar med gran har lämnats som skydd för djuren och ett varierat landskap. Norr om vägen finns ett parti med nyligen avverkad skogsmark som på sikt också skall omföras till naturbetesmark.

Naturvärdena ligger främst i områdets storlek och i den mosaikartade vegetationen med fuktiga och torra partier. Hela området är välhävdad av nötkreatur.

Vad kan påverka negativt

Det största hotet mot området är utebliven eller otillräcklig skötsel. Minskad eller upphörd hävd leder på sikt till igenväxning med buskar och träd samt utarmning av den hävdgynnade florans och faunan.

Generella hot som riskerar att försämra mångfalden av arter och strukturer i området kan t.ex. vara:

- Försämring eller förlust av grässvål t.ex. på grund av vildsvinsböck.
- Gödslings- och försurningseffekter från nedfall av luftburna föroreningar.
- Spridning av växtnäringssämnen eller bekämpningsmedel, även tillskottsutfodring eller sambete med gödslade betesmarker eller vall kan indirekt innebära en tillförsel av näringsämnen.
- Användning av avmaskningsmedel som är negativt för den dynglevande skalbaggsfaunan.
- Avverkning av äldre träd eller buskar med höga naturvärden.
- Igenväxning kring äldre träd eller buskar av ljuskrävande arter, främst ek. Även äldre hamlade träd kan vara känsliga för beskuggning/konkurrens.
- Markexploatering eller annan förändring av markanvändningen i objektet eller i angränsande område, t.ex. skogsplantering, dikning, täktverksamhet eller samhällsbyggnad i olika former.
- Inplantering/sådd av arter annat än i naturvårdssyfte.
- Körning med tunga fordon vid olämpligt väglag, eller annan verksamhet som orsakar bestående markskador.
- Anläggande av längre eller kortare upplag eller dumpning av avfall, jord, sten, grus foder etc.

Generella texter kring vad som påverkar naturtyper och arter negativt finns även i Naturvårdsverkets naturtyps- och artspecifika vägledning.

Bevarandeåtgärder

Vid tillämpning av bevarandeåtgärder ska följande beaktas:

Aktuella skötselåtgärder är årligt bete, alternativt slåtter och efterbete. Vid behov röjning av sly och annan igenväxningsvegetation.

Uppföljning av naturtyper och arter

Länsstyrelsen ansvarar för att uppföljning av bevarandemål genomförs. Uppföljningen ska ske enligt de manualer för skyddade områden som har tagits fram av Naturvårdsverket. Mätbara mål, så kallade målindikatorer, ska registreras i databasen SkötselDOS. Dessa målindikatorer följs sedan upp. Målsättningen är att kunna se om de bevarandemål som satts upp i bevarandeplaner och skötselplaner uppfylls, att skötseln fungerar och att Natura 2000 - naturtyperna och arterna har gynnsamt tillstånd.

Naturtyper och arter enligt art- och habitatdirektivet samt fågeldirektivet:**6270 - Silikatgräsmarker**

Areal: 20,4 ha. Arealen fastställd i regeringsbeslut

Beskrivning

Merparten av de torra till friska delarna av de återskapade betesmarkerna tillhör naturtypen silikatgräsmarker, även om alla delar ännu inte har återfått den artrikedom som naturtypen normalt karakteriseras av. I floran finns arter som gullviva, slättergubbe, knägräs, darrgräs, borsttistel, blåsuga, ängsvädd, stagg och gökärt.

Mer generell information om naturtypen finns i Naturvårdsverkets naturtypsspecifika vägledning.

Bevarandemål

Silikatgräsmarkerna ska vara artrika, präglade av en lång hävdkontinuitet och ha en naturlig näringsstatus. Naturtypen ska hållas öppen, ett mindre inslag av hävdpräglade, solbelysta träd och buskar gynnar normalt området artmångfald och får förekomma. Betestrycket ska vara tillräckligt för att främja den biologiska mångfalden, framförallt i form av ängs- och betesmarksarter. Typiska arter för naturtypen som t.ex. jungfrulin, bockrot och prästkrage ska vara vanligt förekommande. Typiska insektsarter av t.ex. fjärilar och spillningslevande bladhorningar ska bibehållas eller öka i frekvens och utbredning. Arealen silikatgräsmarker ska vara minst 20 hektar.

Negativ påverkanBevarandetillstånd

Gynnsamt bevarandetillstånd: Naturtypen är ganska välbevarad, och har i huvudsak kvar viktiga strukturer och funktioner, eller kan med relativt små insatser restaureras så att strukturer och funktioner återskapas. Förutsättningarna för att bevara naturtypens värden på lång sikt är goda.

6410 - Fuktängar

Areal: 2,2 ha. Arealen fastställd i regeringsbeslut

Beskrivning

Spridda i området finns svackor och fuktstråk som hör till naturtypen fuktängar. De domineras normalt av lågvuxna starrarter som hirsstarr och hundstarr, men även det stora området kring bäcken, som är starkt dominerat av skogssäv, har förts till denna typ. Detta beror på att svackan har en historia som slåtteräng, och bör ha en potential för att återfå en större artrikedom knuten till fuktiga ängs- eller betesmarker.

Mer generell information om naturtypen finns i Naturvårdsverkets naturtypsspecifika vägledning.

Bevarandemål

Fuktängarna ska ha präglats av en lång beteskontinuitet och ligga på fuktig-blöt mark med naturlig hydrologi. Naturtypen ska vara öppen, men ett mindre inslag av hävdpräglade, solbelysta träd och buskar gynnar normalt områdets biologiska mångfald och får förekomma. Hävdtrycket ska vara tillräckligt för att främja en hög artrikedom inom flera artgrupper, t.ex. fjärilar, bin, fåglar och kärlväxter. Typiska arter för naturtypen som t.ex. gökblomster, hirsstarr och sumpmåra ska vara vanligt förekommande. Arealen fuktäng ska vara minst 2 hektar.

Bevarandetillstånd

Måttligt eller svagt bevarandetillstånd: Naturtypen saknar flera viktiga strukturer och funktioner, och det krävs betydande insatser för att återskapa dem. Detta beror främst på att den allra största delen av fuktängarna är kraftigt dominerad av skogssäv och därför artfattig. Förutsättningarna för att bevara naturtypens värden på lång sikt är svaga om inte detta åtgärdas.

Dokumentation

Länsstyrelsen i Jönköpings län 1993, Ängs- och hagmarker i Nässjö kommun, Länsstyrelsens meddelande 1993:2

Uppgifter från ängs- och betesinventeringen, databas Jordbruksverket

Ekonomisk karta från 1950-talet

Modernt ortofoto

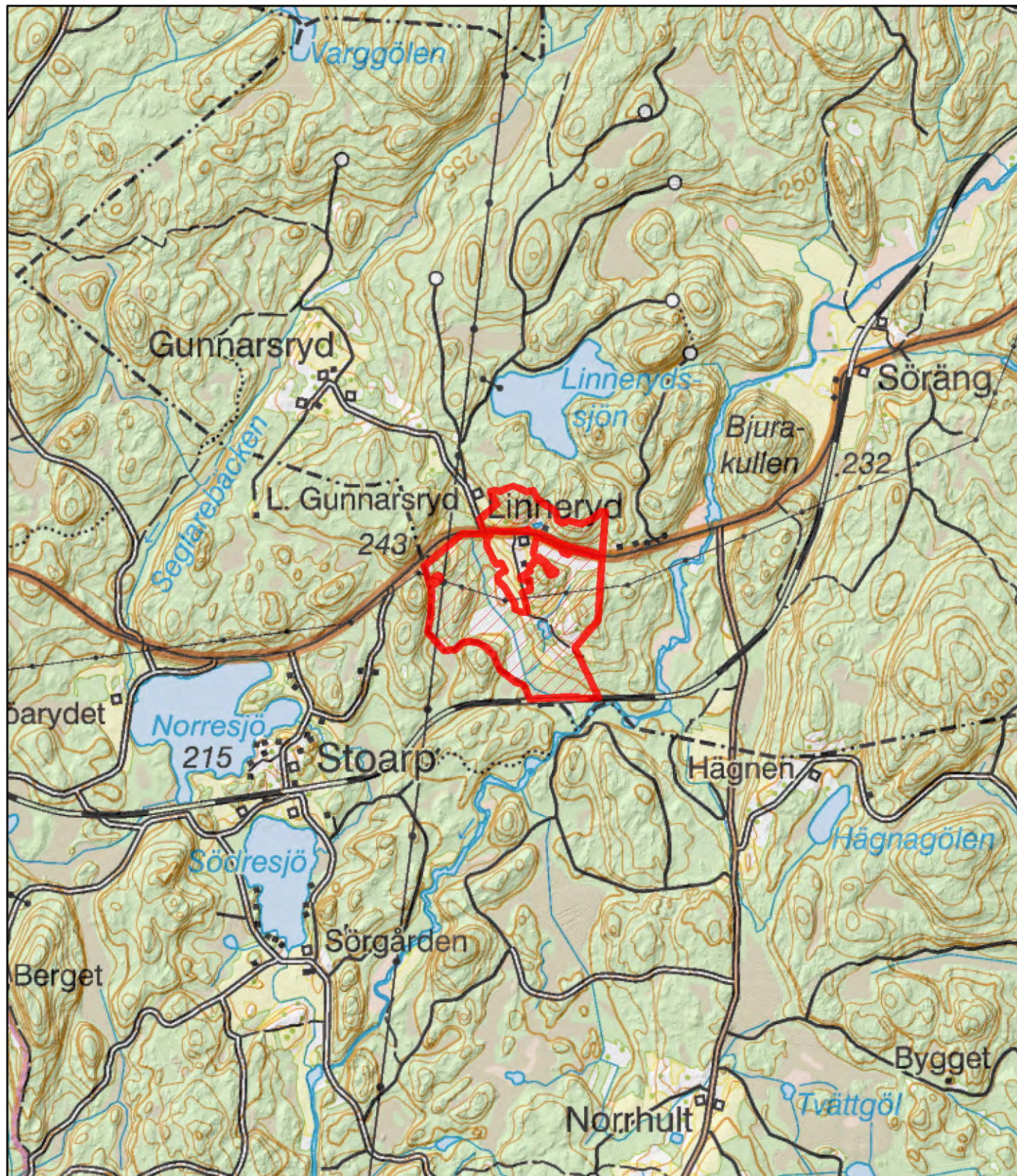
Bilagor

Kartbilaga (översiktskarta och naturtypskarta).

Natura 2000-område

Linneryd

(SE0310720)

1:20 000

Länstyrelsen
i Jönköpings län

© Lantmäteriet Geodatasamverkan
© Länstyrelsen Jönköping

Natura 2000-område

Linneryd

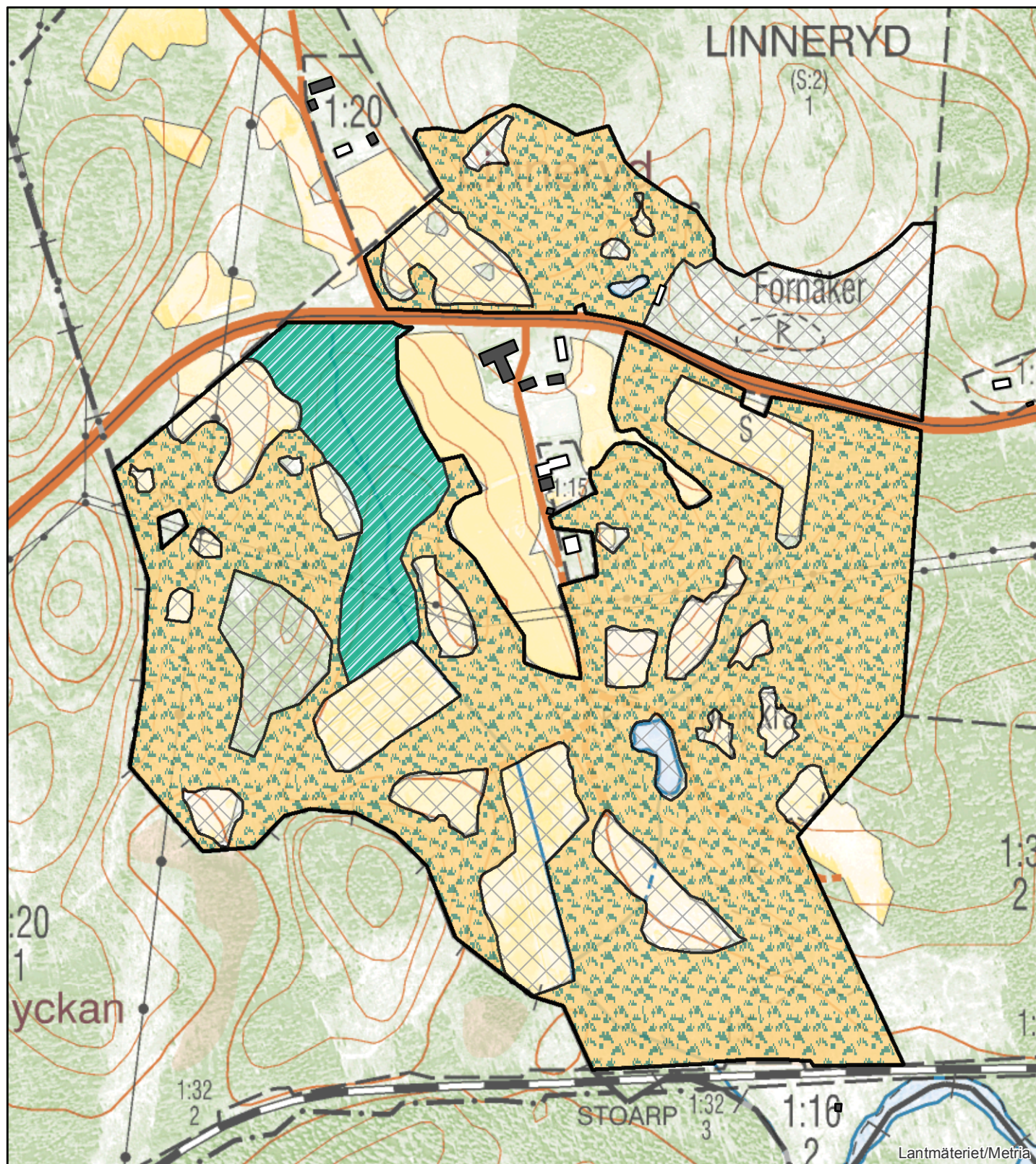
Natura 2000-område

Linneryd (SE0310720)

Bilaga
naturtypskarta

Länsstyrelsen
i Jönköpings län

© Lantmäteriet Geodatasamverkan
© Länsstyrelsen Jönköping

0 40 80 120Meter

Naturtyper

- Silikatgräsmarker (6270)
- Fuktängar (6410)
- Ej Natura 2000-habitat

